Stadionul și universul spiritual al eroilor săi

„CE ȘTIȚI DESPRE NIELS BOHR?...“

O „anchetă“ cu sportivi și despre sportivi dar, mai ales, pentru sportivi

O investigație în universul spiritual al performerilor sportului este, fără îndoială, o călătorie interesantă, ispititoare și — așa cum vom vedea — plină de neprevăzut.

Am stat, totuși, destul de mult în cumpănă înainte de a ne hotărî, îndoiala fiind determinată, mai ales, de teama unei decepții, care ar fi putut să dărime de pe soclurile sufletelor noastre statuile multor eroi ai stadionului, admirați, prețuiți și iubiți.

Dar tentația a fost prea mare. Și am pornit la drum, fără nici o idee preconceputâ, însă. N-am sperat să descoperim în rîndurile campionilor arenei niște... exegeți ai literaturii sau artei, care doar printr-o eroare a destinului și-au greșit adevărata lor vocație, dar cu atît mai puțin am urmărit să demonstrăm faptul că universul spiritual, despre care vorbeam, ar reprezenta la sportivi un vid, o incăpere goală, nemobilată.

Și astfel, am întocmit un chestionar, cuprinzînd 9 întrebări, pe care „subiecții“ erau rugați să-l completeze pe loc, respectînd o regulă esențială a „jocului“ : **răspunsurile să fie serioase, deschise, absolut sincere.** Nu exista obligativitatea de a isăli chestionarul. El putea fi înapoiat nesemnat. Oricum, însă, conform promisiunii, în această „anchetă“ nu va fi evocat nici un nume și toate chestionarele vor rămîne anonime (deși majoritatea celor care au binevoit să ne răspundă nu au ținut să-și ascundă numele).

În concluziile noastre — de asemenea foarte sincere — vom încerca să prezentăm citeva date statistice ce reies din acest interviu colectiv-robot. Așadar :

1. CE CARTE CITIȚI ÎN MOMENTUL DE FAȚĂ ?

Ezitarea pe care am văzut-o în completarea acestei rubrici ne-a demonstrat că mai bine de jumătate din cei investigați nu știu ce înseamnă o carte ! 30 la sută dintre ei au și declarat în mod sincer aceasta. Din chestionar reiese că pe primul plan al preferințelor sportivilor se află romanele de aventuri și cele cu caracter istoric, literatura polițistă.

Dar și citeva surprize plăcute în privința preferințelor de lectură ale sportivilor. Iată unele titluri : **„Scrieri în proză“ de Geo Bogza, „Moromeții“ și „Marele singuratec“ de Marin Preda, „Viața lui George Sand“, „Flăcări“ de Radu Tudoran, „Un pod prea îndepărtat“ de Cornelius Ryan.**

2. CARE ESTE ULTIMA CARTE PE CARE V-AȚI CUMPĂRAT-O ?

Firește, răspunsul la această întrebare era direct legat de cel dat la întrebarea anterioară. Procentele sînt aproximativ asemănătoare. Cam 50 la sută din cei chestionați au spus deschis că frecventează foarte rar librăriile. Alți 20 la sută sînt mai și-au amintit titlul cărții, sau numele autorului. Printre volumele care au intrat în bibliotecile sportivilor se numără **„Pelé, fotbalul și samba“, „Viața de toate zilele la Hollywood“, „Cavalerii risipului“, „Reporter pe Mississippi“, „Anchetă în infern“.**

3. CINE ESTE AUTORUL DV. PREFERAT ?

Marea majoritate a interlocutorilor nostri (peste 60 la sută) nu și-au... ales încă autorul. Sau, poate, nu l-au descoperit. În preferințele celor care au făcut o opțiune figurează **Sadoveanu, Eminescu, Caragiale, Cezar Petrescu, Jack London.** Scriitorii români contemporani sînt foarte puțin cunoscuți. Dar, aceasta nu este doar o vină a sportivilor...

Au obținut „voturi“ Eugen Barbu, Adrian Păunescu și Fănuș Neagu. Ne-am permis o mică intervenție :

— Ce cărți ale acestor autori v-au plăcut mai mult ?

— Comentariile de... fotbal ! Fără comentarii...

4. CÎND ATI FOST ULTIMA DATĂ LA TEATRU ?

Iată cleva dintre cele mai frecvente răspunsuri (peste 80 la sută).

— Cred că în 1975 ;

— Am și uitat...

— Acum trei luni, nu-mi amintesc piesa...

— Văd teatru la televizor.

Tinerii sportivi care în acest an s-au aflat însă și intr-o sală de spectacol și-au ales piese bune : „Danton“ de Camil Petrescu, „O scrisoare pierdută“, „Ultima oră“ de Mihail Sebastian, „Titanic Vals“ de Tudor Musatescu, „Castiliana“ de Lope de Vega. Deci, tot clasicii...

5 VORBIȚI VREO LIMBĂ STRĂINĂ SAU, POATE, ÎNVĂȚAȚI ?

La acest capitol sportivii se descurcă destul de bine. Cei mai multi (peste 80 la sută) vorbesc sau învață limbi străine. În ordinea preferințelor ar fi : **franceza, engleza, italiana, spaniola.**

6. VĂ FACEȚI INSEMNĂRI SAU NOTE ÎN CĂLĂTORIILE PE CARE LE EFECTUAȚI ?

Iată citeva răspunsuri :

— De obicei, nu (peste 90 la sută din cei intrebați), **dar imi propun de acum incolo** (să spunem...) ;

— Îmi notez doar amănunte de la meciurile susținute (un hocheist) ;

— Carnetul de antrenament este „jurnalul“ meu.

Păcat. Pentru că avind posibilitatea de a călători, de a vedea și cunoaște lumea, de a-și lărgi orizontul, sportivii trec nepăsători pe lîngă cele din jur. Iată și un dialog :

— Ați fost la Atena ?

— Da !

— Ați urcat pe Acropole ?

— Acropole ? Știu, este un fel de munte, cu niște ruine pe el. La poalele lui este stadionul unde eu am marcat golul victorici...

7. CORESPONDAȚI CU VREUN PRIETEN ? PE CE TEMĂ ?

Răspunsul, în proporție de sută la sută, a fost : NU !

8. CU CE VĂ PLACE SĂ VĂ OCUPAȚI CEL MAI MULT ÎN TIMPUL LIBER ?

Răspunsuri :

— Să mă odihnesc (40 la sută) ;

— Să ascult muzică (30 la sută) ;

— Să mă aflu în mijlocul familiei (10 la sută) ;

Restul de 20 la sută au următoarele preferințe : pescuitul, lectură, dansul, excursiile, treburile casei, mecanică auto, electronică...

Pe 10 dintre chestionarele completate, cei intrebați au dat un răspuns care ni se pare tulburător :

— Să fac sport !..

În sfîrșit, ultima întrebare :

9. CE INTENȚIONAȚI SĂ FACEȚI DUPĂ CE VEȚI ABANDONA ACTIVITATEA DE PERFORMANȚĂ ?

— Să devin antrenor este dorința marii majorități a celor intrebați (aproape 90 la sută). Ceea ce demonstrează că sportul este o pasiune foarte statornică, greu de trădat.

Tinerii noștri interlocutori mai vizează profesii cu caracter tehnic, aceea de inginer fiind pe primul plan. Meseria de dascăl (profesor de educație fizică) li tentează, de asemenea, pe mulți dintre sportivi.

Și un răspuns spiritual (dat, iertați-ne lipsa de discreție, de un fotbalist) :

— Să mă liniștesc...

Citeva concluzii se impun.

După cum se știe, a fost acreditată de mult ideea unității procesului instructiv-educativ în pregătirea sportivului. Din ea a izvorît și un principiu care, firesc, ar trebui să structureze orice realitate pedagogică, pentru că valorile cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor nu pot fi discutate în afara conceptului de viață, a convingerilor și a întregului comportament. Sportul, fiind în esență un proces pedagogic, constituie o mare sursă de verificare a modului cum un asemenea principiu fundamental este tradus în viață. Iar ancheta pe care am întreprins-o ne-a dat citeva răspunsuri concludente.

Oricît am fi de binevoitori, trebuie să recunoaștem că — minate de ritmul mai mult decît grăbit al performanței — unele unități specializate, tehnicienii lor, au vizat cu prioritate pregătirea biologică și tehnică a sportivului, lăsînd-o pe aceea de ordin moral, afectiv și intelectual să se implinească mai mult sub obligatoriul imperativ al deficitului de timp. S-ar putea, evident, argumenta că tinărul sportiv se află permanent sub incidența mai multor factori de educație : familia, școala, locul de muncă, organizația de tineret și aceea de partid il ocrotesc și acționează pe multiple planuri pentru modelarea lui ca om și ca cetățean.

Dar, unitatea sportivă, oricît de specializată ar fi ea, nu poate să rămînă în afara acestui poligon de influențe. Să nu uităm că în incinta ei copilul petrece o mare parte a bugetului său de timp liber, adesea mai mult decît în preajma sau sub observația părinților.

În afara faptului că longevitatea în performanță este doar o frîntură în viața tinărului (pentru că el rămîne, dincolo de limitele ei, omul social al cărui potențial de integrare în viață nu ne este indiferent), considerăm că are o mare însemnătate practică, chiar pentru perioada activității sportive, **modul în care talentul, strădania și hărnicia se împletesc cu evoluția spirituală, se sprijină pe pilonii ei.** Existența unui raport precar între aceste două componente explicată în bună măsură (dar nu justificată) plafonarea, eziunile, renunțările premature care îi impiedică adesea pe sportivi să se realizeze la nivelul maximal al posibilităților de care dispun.

Neglijarea factorului spiritual, intelectual și clădirea unei vieți sportive doar pe temelia măiestriei tehnice determină în destule cazuri eșecurile sociale ale vieții post-sportive.

Sportivul nu se poate cunoaște și realiza cu adevărat fără sprijinul, ajutorul și prezența colectivului. **Răspunderea formării profilului politic și ideologic, moral, intelectual cade în mare măsură și pe umerii celor care se ocupă de pregătirea lui tehnică. Nu ne putem scutura de ea argumentînd doar prin valoarea rezultatelor, a victoriilor, a punctelor și medaliilor. Ele nu reprezintă totul și, în ultimă analiză, nici măcar esențialul. IMPORTANT ESTE CE FEL DE OM le-a realizat.**

Citeam într-o rubrică de curiozități despre testul întreprins de un profesor danez. El a adresat elevilor săi, foarte bine notați în catalog, o intrebare :

— Ce știți despre Niels Bohr ?

Toți cei care au răspuns, au scris :

— Centru atacant în echipa de fotbal a Danemarcei !

Într-adevăr, în tinerețe, marele savant, părinte al fizicii nucleare, descoperitorul elementului care îi poartă numele, laureat al Premiului Nobel, a jucat fotbal, fiind selecționat în echipa națională. Și olimpică. Copiii aceasta au reținut în primul rînd...

Valeriu CHIOSE

COPIII ȘI JUNIORII ALCĂTUIESC PESTE 60 LA SUTĂ DIN NUMĂRUL CELOR CARE SE PREGĂTESC PENTRU MAREA PERFORMANȚĂ

Pe bazele sportive clujene

TOT MAI MULȚI SPORTIVI CUPRINȘI ÎN ANTRENAMENTE ȘI ÎN COMPETIȚII

Pregătirea sălilor și terenurilor pentru un nou sezon nu mai reprezintă de multă vreme o campanie. Activiștii sportivi consideră această sarcină drept o acțiune non-stop, ingrijirea bazelor sportive, utilarea și amenajarea lor, pregătirea lor pentru antrenamente și competiții desfășurîndu-se pe parcursul intregului an.

In acest an au fost date în folosință în municipiul Cluj-Napoca o sală de tenis de masă (3 mese, vestiare, grup sanitar) — situată chiar lîngă Sala sporturilor, un complex sportiv al asociației Trustului de Construcții (4 terenuri de tenis, terenuri de handbal, volei și baschet, vestiare etc.) și un complex sportiv al asociației Trustului de Construcții Industriale (2 terenuri de fotbal, 6 terenuri de tenis, 4 terenuri de volei, baschet și handbal, o popicărie cu două piste) care permit amplificarea activității competiționale și, desigur, a aceleia de pregătire.

Pentru aceste baze sportive ca și pentru cele existente de mai mulți ani — între care Sala sporturilor, Bazinul acoperit, 7 săli în școli, cluburi și asociații — a fost elaborat un plan de activitate, care a și fost pus în aplicare chiar de la sfîrșitul lunii septembrie. S-a avut în vedere capacitatea bazei sportive, îmbinarea antrenamentelor între secțiile cu aceleași profil, programul competițional de performanță, precum și posibilitatea de a oferi cît mai multi spațiu sportivilor școlari. Modul judicios în care s-a întocmit planificarea ne-a permis angajarea în procesul instructiv-educativ și în activitatea competițională din sezonul toamnă-iarnă a unui număr de tineri și tinere cu 30 la sută mai mare decît cel din perioada corespunzătoare a anului trecut. Cred că resursele — în această privință — sînt și mai mari. De aceea, peste două-trei săptămîni vom reanaliza programul și vom incerca să găsim noi posibilități de angrenare a unui număr și mai mare de practicanți ai sportului în pregătire și activitate competițională. Activiștii noștri urmăresc cu atenție modul cum au loc antrenamentele, numărul sportivilor care participă, precum și spațiul folosit, astfel că la analiza pe care o vom efectua vom avea și elemente concrete care ne vor ajuta la o nouă eșalonare a secțiilor, echipelor și sportivilor. Sezonul sportiv toamnă-iarnă, care a și demarat, se bucură deci de condiții noi, de posibilități noi.

NICOLAE MUREȘAN
prim-vicepreședinte
al C.J.E.F.S. Cluj

MUNCA PATRIOTICĂ A STAT LA BAZA MULTOR REALIZĂRI

Aplicînd o veche zicală, că omul gospodar își face vara sanie și iarna car, am luat măsuri pentru ca pregătirile sportivilor noștri să nu fie afectate nici un moment de starea vremii noului anotimp. Încă din vară s-a făcut un program general la ce și cînd trebuia să se facă în spațiu afectat sportului. Astfel, s-au adus îmbunătățiri la grupul de săli de la C.S.M. Iași : au fost construite noi vestiare și grupuri sanitare, s-au reparat instalațiile etc. La stadioanele „23 August“ și „Tineretului“ au fost date în folosință, nu de multă vreme, centre de refacere care au bazine (mici) de înot, saune, camere de masaj și oxigenare...

La poligonul de tir s-au luat măsuri ca activitatea să nu mai fie întreruptă. Pentru aceasta a fost introdusă încălzirea centrală și au fost montate geamuri duble, astfel că sportivii de la această ramură au posibilitatea de a se antrena pe parcursul intregului an.

Mai toate sălile de sport ale școlilor din județul nostru nu au fost neglijate : reparații curente, zugrăveli, vopsitorii, dotarea cu noi aparate au fost doar cîteva din preocupările gospodarilor respectivi.

Trebuie precizat că o bună parte din aceste realizări își are la bază și munca patriotică depusă de sportivi, școlari și, nu de puține ori, de numeroși iubitori ai sportului, care s-au alăturat cu entuziasm eforturilor pentru pregătirea bazelor în vederea sezonului rece...

Și încă un fapt demn de reținut : spațiile destinate sportului în Casele de cultură ale sindicatelor și tineretului cu fost mărite în asa fel încît practicanții boxului, halterelor, șahului, tenisului de masă etc. să dispună de excelente condiții de pregătire.

ION SORCARU
prim-vicepreședinte
al C.J.E.F.S. Iași

DEȘI PONDEREA ACTIVITĂȚII SE MUTĂ ÎN SĂLI, PREGĂTIREA ÎN AER LIBER NU VA FI ABANDONATĂ !

Firește, vremea nefavorabilă din cursul toamnei și — mai ales — al iernii ne obligă activitatea sportivă să-și mute locul de desfășurare din aer liber în săli. Aceasta nu este însă o regulă. După zile reci, cu ploaie și frig, uneori chiar cu lapoviță, pot veni altele cu vreme bună. Antrenorii își modifică ad-hoc programul și-i îndeamnă pe sportivi la continuarea activității de pregătire pe terenurile din aer liber. Chiar și cînd vremea nu este favorabilă, o bună parte din pregătire se desfășoară pe bazele sportive neacoperite. Pregătirea fizică, pregătirea atletică a sportivilor (și nu este pentru nimeni un secret faptul că sportivul, indiferent ce ramură ar practica, are nevoie de o bună pregătire atletică) se realizează în condiții optime în aer liber, în alergări prin păduri și pe aleile parcurilor.

Acesta este motivul pentru care acordăm atenție egală pregătirii și amenajării sălilor și bazelor sportive în aer liber. Avem în orașul Bacău o Sală a sporturilor, o sală special amenajată pentru gimnastică și alte 10 în școli pentru antrenamente și competiții la jocuri sportive. Ne-am îngrijit din vreme ca aceste săli să-și primească aparatura — acolo unde a fost cazul — sau să fie reparate pentru a corespunde necesităților unui program de pregătire la nivelul înaltelor cerințe ale sportului de performanță. Această grijă o manifestăm și pentru bazele sportive în aer liber.

Dintr-o mai veche experiență ne-am dat seama că sînt iubitori ai sportului care ar dori să practice disciplina preferată în anumite zile și la anumite ore (în funcție de timpul liber pe care-l au), cu sau fără instructor. Pentru aceasta, în programul sălilor și al terenurilor am prevăzut spații speciale pentru această categorie de amatori de sport facilitîndu-le — pe cît ne-a fost posibil — accesul la orele preferate, fără a incomoda programul de pregătire a secțiilor de performanță. Inițiativa noastră s-a bucurat de succes și — sperăm — în viitor ea se va amplifica și diversifica.

MIHAI GRIGORAȘ
prim-vicepreședinte
al C.J.E.F.S. Bacău

ÎN PRIM-PLAN: ANGRENAREA SPORTIVILOR ȘCOLARI

Încă din vară s-au luat măsuri pentru pregătirea sălilor de sport în vederea sezonului de iarnă. Acum, cînd ne aflăm în pragul lui, putem spune că majoritatea angajamentelor au fost realizate, că starea timpului nu va afecta munca de pregătire a sportivilor din județul Olt.

La liceul din Balș și la Grupul școlar I.O.B., chiar în acest trimestru se vor da în folosință săli de sport atît de necesare procesului de învățămînt, cît și pentru antrenamentele sportivilor de performanță.

O modernă sală a prins contur și la liceul din Caracal, spre satisfacția miilor de școlari ai orașului care în acest mod vor urma, după cum ne spun profesorii de specialitate, un program de pregătire nonstop pe parcursul a trei ani de an de învățămînt. Un alt oraș al județului, Corabia, care a avut mult de suferit în urma seismului de la 4 martie, are frumoase perspective. În planurile constructorilor este prevăzută, normal, și construirea unei săli de sport pe lîngă liceul din localitate.

Evident și orașul Slatina se va bucura de înnoiri. Chiar în acest trimestru vor fi gata sălile de la liceul Pedagogic și Școala generală nr. 8 cu program special de gimnastică și atletism. Desigur, la vechea sală s-au făcut în timp reamenajările și reparațiile necesare în așa fel incît luptătorii slătineni de la Alumina și Clubul sportiv școlar să beneficieze de condiții cît mai bune de lucru.

Din cele arătate mai înainte se observă faptul că o mare pondere într-o pregătire continuă o acordăm sportivilor tineri, în special școlari, de la care așteptăm, în scurtă vreme, rezultate pe măsura condițiilor tot mai bune de antrenament pe care încercăm să le creăm. La fiecare dintre sălile noastre de sport există o planificare judicioasă, pe care programul este eșalonat, așa după cum ne place nouă să-i spunem, pe zi lumină...

VALERIAN PETRESCU
președinte al
C.J.E.F.S. Olt

LA ÎNCEPUT DE SEZON NOU, RAID PRIN SĂLILE DE SPORT

(Urmare din pag. 1)

președintele clubului Dinamo, tov. Gh. Grigorescu), dar sala de gimnastică era asaltată de toate generațiile de aspiranți la gloria Nadiei. Nu mai puțin de 7 antrenori împărțăsece viitorilor performeri — mai ales copiilor — secretele acestei veritabile arte, dar și ambiția care a devenit caracteristica principală a gimnastului. Lîngă prezentul — alcătuit din campionii mondiali universitari **Alina Goreac** și **Dan Grecu**, din colegii lor de performanțe ce se înscriu în palmaresul sportului românesc, se află puternic reprezentat — viitorul, format de zeci și zeci de copii. Sînt serioși și harnici, sînt gata să repete de o sută de ori aceeași mișcare, să revină la ea și mîine și poimîine. **„Mitul Nadiei Comăneci poate deveni pereu nu prin Nadia, ci prin exemplul pe care ni l-a oferit — se confesează reporterului antrenoarea Emilia Liță.** Copiii au asaltat sălile și dintre ei îi alegem și-i pregătim pe cei ce pot calca pe urmele marii noastre campioane. Așa și numai așa vom putea amplifica succesele de astăzi, vom putea ridica stacheta la înălțimi astăzi nebănuite. Este și crezul nostru și al acestor minunați copii — folosită aproape 100 de ore pe săptămînă (timpul nu ajunge și atunci unele grupe se antrenează în alte săli), sala este împărțită cu grijă pentru ca în ea să încapă o mulțime de aparate (4 bîrne, 3 paralele, covorul pentru sol s.a.m.d.) pe care adesea se lucrează simultan. Interesant este și faptul că — în unele cazuri — antrenorii fac veritabile „consulturi“ pentru a îndruma viitorul unuia sau altuia dintre gimnaști. Și, ar mai trebui spus, zilele acestea cu soare și temperatură agreabilă îi îndeamnă pe acești sirguincioși sportivi să-și completeze pregătirea în aer liber.

Secretul victoriilor rămîne munca.

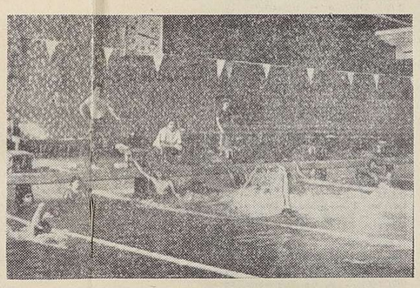

Bazinul de la „23 August“ este populat de dimineață pînă seara tîrziu
Foto : Dragoș NEAGU

LA SALA FLOREASCA, PREA MULTE „FERESTRE“

Majoritatea sălilor sînt supraaglomerate, sînt suprapopulate. În unele, programul începe de la 6 dimineața și se termină la miezul nopții. De aceea pare cel puțin bizar programul relaxat de la Floreasca. După programul afișat, lunea este ocupată doar **două ore**, marțea, miercurea, joia și vinerea media fiind de 6—7 ore. Să nu fi aflat cluburile de posibilitățile existente aici ? Tov. **Virgil Trândafirescu**, electricianul sălii, ne dă lămuriri : **„Sala a fost în reparații și oaspeții noștri obișnuiți s-au răspîndit care încotro. Probabil că n-au aflat încă faptul că sîntem gata. Pînă pe la sfîrșitul lunii contractele se vor reface“.** Toate bune și la locul lor. Dar s-au pierdut totuși două-trei săptămîni pentru că „telefonul fără fir“ n-a funcționat... În astfel de cazuri s-ar putea renunța la acest amuzant joc, punîndu-se în funcțiune mijloace eficiente de informare. Pauza forțată nu folosește nimănui și — mai ales — bugetului sălii.

DIN ZORI ȘI PÎNĂ-N SEARĂ, FĂRĂ ÎNTRERUPERE

Complexul sportiv „23 August“ poate fi asemănat și cu un stup de albine (ne gîndim la hărnicia sportivilor și antrenorilor) și cu un laborator (dacă avem în vedere amprenta științifică pe care o poartă procesul instructiv-educativ). La sala de gimnastică se lucrează zilnic 12 ore, iar la bazinul de înot — ca să luăm doar două exemple — aproape 14. Pondera o dețin sportivii de înaltă performanță, dar copiii și juniorii au și ei asigurat succesul. În tot acest program monolit se găsesc și posibilități de a pune și la dispoziția publicului citeva ore (la bazin și la patinoar). Se îmbină, deci, toate laturile, se satisfac toate necesitățile, chiar dacă unele numai în parte.

Ceea ce am desprins — ca un lucru semnificativ — este înțelegerea cu care dau dovadă profesorii și antrenorii, modul cum se ajută unii pe alții. Culoarele la bazin sînt prezentate pe secții și cu toate că la orele de vîrf se antrenează simultan cîte 20—30 sau chiar 40 de sportivi, înotătorii și antrenorii nu se deranjează ci cooperează la crearea unei atmosfere de liniște și disciplină. Același lucru la sala de gimnastică. Comenzile sînt șoptite, șaturile duce cu calm.

Ambianța de muncă, seriozitate, sîrguință, care caracterizează activitatea de pe bazele sportive de la complexul „23 August“ atestă și ea dorința colectivă de a se contribui decisiv la permanenta augmentare a valorii sportului nostru, la crearea unor premise sigure pentru noi izbînzi.

Din raidul întreprins prin sălile din Capitală ca și din opiniile unor președinți și primvicepreședinți ai C.J.E.F.S. se desprinde clar importanța ce se acordă ingrijirii, utilării și folosirii bazelor sportive. Accentul care se pune pentru crearea celor mai bune condiții de pregătire, pentru folosirea judicioasă, la maximum, a spațiilor de pregătire și desfășurare a întrecerilor este urmarea indicațiilor de partid, o contribuție importantă atît la dezvoltarea sportului cît și la creșterea valorii lui.

Impresionează astăzi pe orice vizitator ordinea și disciplina care domnesc în timpul pregătirilor, sîrguința cu care se muncește, spiritul de colaborare între antrenori, minuțiozitatea cu care se lucrează pentru ca bagajul tehnic al sportivilor să se mărească necontenit. În noua etapă pe care o parcurge sportul românesc, acest suport era o condiție sine qua non și, iată, ne face o mare bucurie să-l scoatem în evidență.

Vizitînd zilnic sălile de sport, terenurile și bazele sportive ne-am putut da seama că se muncește intens pentru traducerea în fapt și a importantei sarcini trasate de partid de a atrage în activitatea de performanță tineri talentați, capabili să urce pe culmi și mai inalte sportul românesc, să-i sporească continuu prestigiul international. Peste 60 la sută dintre cei care se pregătesc pe terenuri și în săli sînt copii și juniori, schimbul de mîine — poate chiar de astăzi — al actualilor performeri. Atenția care li se acordă de către cluburi, secții și antrenori este tonifiantă.

Hristache NAUM
Paul IOVAN

Amintiri pentru viitor sau...

DESPRE DEMNITATEA OMULUI ÎN TRENING

CE REPREZINTĂ FOTOGRAFIA DE MAI SUS ? ...Cel chestionați s-au apropiat la capitolul localizării în timp, dar au întîmpinat mari dificultăți cînd a fost vorba de... spațiu. Unii au oscilat între 1935 și 1945. În ceea ce privește locul de desfășurare o acestei mici hore, părerile au diferit de-a binelea. Au fost indicate orașe străine (din Africa, America de Sud)... Un brăilean (ceva mai tînăr) a spus că este vorba de Lacu-Sărat, așa cum arăta acum vreo 30 de ani... Unii s-au gîndit la o mahala bucureșteană antebelică — ca punct de reper a fost ales sătenaul din stînga, de lîngă ușă... În sfîrșit, pavilionul din dreapta, sus, l-a tentat pe unii să susțină că este vorba de un oraș de provincie, în care a poposit un circ — se văd niște becuri pe piramida de sus...

Ca să nu vă stîrnim prea mult curiozitatea, să spunem că fotografia reprezintă o scenă din vara anului 1923. Lucrurile se petrec pe cîmpul Oborului, în Bucureștii Bărbatul din mijlocul horei se numește Virgil Roșală. În acel an 1923, acest tînăr atlet cu pieptul bombat era student în anul doi la I.N.E.F. (Institutul național de educație fizică), astăzi I.E.F.S. În planul doi al horei, deasupra copilului în cămașă albă — din dreptul mîinii — se află colegul lui Virgil Roșală, Iacob Mihăilă. Să mai precizăm că această horă reprezintă partea introductivă a lecției pe Oborului, în fața oricărei obligații de vară practică... Prima promoție de I.N.E.F.-iști a fost absolvită de 14 dintre cei 15 studenți. Singurul care „s-a pierdut pe drum“ a fost Ștefan Topală. Din grupul celor 15, 10 sînt în viață.

CÎND EDUCAȚIA FIZICĂ ÎNVINGE MEDICINA

...Și-acum, îngăduiți-ne să vă potim pe strada Miron Costin, la nr. 8. Aici locuiește prof. dr. Iacob Mihăilă, unul dintre cei 15...

— Sigur că ar fi multe de spus... În 1922 reușisem la examenul de admitere la medicină. Dar, într-o bună zi, m-am înșelat cu cel care avea să-mi fie cel mai bun prieten, cu Virgil Roșală. De fapt, eram vecini. Sînteni amîndoi din Fălticeni. Eu, din satul Grid, iar Virgil — din Vînetia — te rog să pui accent pe i — pentru a evita posibilele confuzii. În după-amiaza aceea, Virgil a fost atît de convingător, încît m-a făcut să renunț la un examen de admitere cucerit din greu, și să trec la I.N.E.F.

L-am întrebat pe profesorul Iacob Mihăilă dacă părinții au fost de acord cu această abandonare a medicinei.

— Nici nu s-a pus problema. Eram copii mulți. Proveneam dintr-o familie fără posibilități. Eram într-o situație atît de grea, încît tata a și plecat de două ori în America, în căutare de lucru. Prima oară în 1903, a doua oară în 1907. A lucrat ca muncitor necalificat — black band, cum îi se spunea — apoi s-a întors acasă... Noi, copiii, a trebuit să ne croim drum singuri...

DE LA RĂDULESCU MOTRU LA OCTAV ONICESCU

— Nu vă pare rău că ați abandonat medicina ?

— Nu, deloc. Dar asta numai cînd văd că profesorul de educație fizică este tratat oarecum de sus. Acest lucru are o explicație. Profesorul de educație fizică a făcut descoperi concesii, îndepărtîndu-se de frumosul protejat din anticitate, cînd el era de fapt, și filozoful, și sculptorul, și chiar matematicianul. Noi, cei bătrîni, am pornit la drum cu acest ideal: motiv pentru care, după absolvirea I.N.E.F.-ului Virgil Roșală a făcut literele, iar eu am devenit, cam în aceeași perioadă, licențiat în științe naturale. Dealtfel, acest efort de perfecționare a fost o fericită mult pentru a prelungi pina o anume subestimare a rolului profesorului de educație fizică. Deși, dacă stăm să ne gîndim, în instituții noastru corpul profesoral era un corp de elită. Așa, de pildă, la anatomie l-am avut ca profesori pe celebrii „mediciniști“ Francisc Rainer și Gr. T. Popa. La fiziologie, Nicolae Paulescu, cel care a fost la un pas de premiul Nobel cu studiile sale despre pancreatită. La pedagogie și psihologie, Rădulescu-Motru. La mecanica educației fizice și la statistică — pe admirabilul Octav Onicescu. Să-i mai amintim, dacă vreți, în corpul profesoral al institutului nostru de educație fizică o vreme și I.E.F.-ului Virgil Roșală a făcut literele, iar eu am devenit, cam în aceeași perioadă, licențiat în științe naturale. Dealtfel, acest efort de perfecționare a fost o fericită mult pentru a prelungi pina o anume subestimare a rolului profesorului de educație fizică. Deși, dacă stăm să ne gîndim, în institutul nost